

CAMPING “ZONDER UITZICHT”

Blijspel in vier bedrijven

door

JAN DERENE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CAMPING “ZONDER UITZICHT”** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DERENE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2018 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

MEVROUW EUGENIE BAARLOO - Notarisvrouw. Praat bekakt en is elke keer anders en chic gekleed

MEVROUW LOUISE VLIELAND - Doktersvrouw. Praat bekakt en is elke keer anders en chic gekleed

WILLEM VAN SANTEN - Sociaal werker. Altijd hetzelfde gekleed en heeft altijd een schoudertas bij zich. Spreekt mogelijk stotterend

VUILE GREET - Zwerfster met winkelwagentje

NELLIE ROOMSOES - Zwerfster met rijdende boodschappentrolley

KOOSJE DE PRATER - Zwerfster met rijdend winkelmandje

BLAUWE KAREL - Zwerver met aardappelkist op wielen

JUUL PAP - Zwerver met oude fiets

SNELLE RINUS - Zwerver met zak of plunjebaal

Zwervers en zwerfsters zijn gekleed in steeds dezelfde vuile en kapotte kleren. Mogelijk kan rekening gehouden worden met de aktie in 4e bedrijf.

DECOR:

Rondom (*het idee van*) een schutting, met links, rechts en in de achterwand een opening. Enkele bomen en struiken. Midden op toneel, naar rechts een bank met er naast een afvalbak aan een paal. Mogelijk naast of achter de bank een lantaarn. Het geheel moet het idee geven van een hoek in een park of de rand van een bos. Links voor een ton, de z.g. kachel. Een paar grote kartonnen dozen, waarin je in kunt kruipen.

EERSTE BEDRIJF

(doek open. Het toneel is leeg. Halverwege het eerste bedrijf dimt het licht heel langzaam steeds verder tot het aan het eind helemaal donker is.

Even later komt Karel van rechts op het toneel gesjokt met achter zich aantrekkend een aardappelkist op wielen volgeladen met rommel; o.a. een oude deken, een in een papieren zak gewikkelde fles, een zak krentenbollen, een tas enz.)

KAREL: *(kijkt rond)* Nog niet druk hier, 't is ook nog niet zo laat. *(gaat moeizaam op de bank zitten)* Maar ik had er genoeg van om nog langer rond te sjouwen. M'n benen voelen aan als die van een olifant. Ik kwam niet meer vooruit en ik heb het de hele dag al koud. Daar zal ik eerst maar eens wat aan doen. *(haalt ingepakte fles uit z'n kist en neemt een stevige slok. Schudt zich af)* Ik weet niet wat het voor spul is, maar het verwarmt wel. Ik had geluk dat ik die fles zag staan op de bar in café het Koninkrijk toen ik naar de wc moest. En nog bijna helemaal vol. *(doet fles weer dicht en zet hem terug in zijn karretje. Horen geluid, Greet door opening links, met volgeladen winkelwagentje)* Ha, daar hebben we Vuile Greet.

GREET: *(loopt naar ton)* Waarom is de kachel nog niet aan. Ik stik van de kou.

KAREL: Ook goede avond. Begin je nou al gelijk te commanderen.

GREET: We hebben toch afgesproken dat de eerste die hier aankomt de kachel aanmaakt. Bij die afspraak was je zelf en je was het er mee eens. Misschien heb je wel gedacht dat je meestal de laatste bent en dat jij de kachel zelden zou hoeven aan te maken, maar nou ben je eerste en dan moet je je ook aan die afspraak houden. Al ben je de oudste, dat geldt ook voor jou.

KAREL: Mens, hou op met je gekwetter. Ik ben er net. Ik zit net m'n zere benen enige rust te geven.

GREET: Kom maar even hier, dan zal ik ze wel eventjes masseren. Dat is m'n specialiteit, masseren, hard en grondig.

KAREL: Jij blijft met je vuile handen van m'n benen af.

GREET: Nou, nou, meneer de Blauwe Karel, net of jij zo schoon bent.

KAREL: Nee, dat niet, maar bij mij is het nog maar drie weken geleden dat ik me gewassen heb en volgens mij heb jij je al een heel jaar niet meer afgepoetst.

GREET: Ik zou wel willen, maar ik weet niet waar en zeker in deze tijd van het jaar niet. En dat vuil is een goede bescherming tegen de kou. Ik heb het nou al koud. Met een schoon lijf zou dat nog veel erger zijn.

KAREL: Wat kwam jij van een vreemde kant vandaag.

GREET: Ik heb wat in het villapark rondgesjouwd.

KAREL: En nog zaken gedaan?

GREET: Viel behoorlijk tegen. Die rijke stinkerds worden ook steeds zuiniger. Ik heb wat kliko's onderzocht. Op een half beschimmeld brood, wat appelklokhuisen en een paar melkpakken waar nog een slokje inzat na, heb ik weinig kunnen scoren.

En dan zijn er ook nog bij die denken dat ze goud in hun vuilnisbak hebben zitten. Als je probeert er wat uit te halen dan komen ze naar buiten stormen en brullen dat je er af moet blijven. Sommigen sturen zelfs hun hond op je af. Maar die doen me niets.

KAREL: Waarom doen die jou niets.

GREET: Die schrikken terug van de lucht die ik verspreid. En jij, heb jij nog wat kunnen vinden?

KAREL: Ook niet veel. Net genoeg om vanavond het hongergevoel even kwijt te raken.

GREET: O ja, er is iets met m'n kar. Ik krijg hem bijna niet vooruit geduwd.

KAREL: Dat vind ik niet zo gek. Moet je kijken wat voor rommel je er allemaal in hebt geladen. Volgens mij is hij veel te zwaar.

GREET: Wat ik in mijn kar heb geladen, gaat jou niets aan. Die spullen zitten er al lang op en ik kon m'n kar altijd gemakkelijk vooruit krijgen. Volgens mij is er een probleem met één van de wielen. Kun jij er eens naar kijken?

KAREL: Dat wil ik best doen. *(staat op van bank, loopt rond de kar en kijkt naar de wielen)* Ik zie er niets aan, gewoon vier wielen. *(gaat weer zitten)*

GREET: Hoe kun je nou zo zien wat er mis is?

KAREL: Dat kan ik inderdaad niet zien. Maar je vroeg me of ik er

eens naar wilde kijken. Nou dat heb ik gedaan.

GREET: Och, slome. Repareren bedoel ik.

KAREL: Ja, maar dat vroeg je niet. Je vroeg me er naar te kijken...

GREET: Ja, ik hoor het al wel. Je wilt mij gewoon niet helpen. Vuile egoïst.

KAREL: Ik wil jou best helpen, maar daar heb ik helemaal geen verstand van. Ik ben heel onhandig in die dingen, dat zou je nou ondertussen wel moeten weten. Vraag het straks maar aan een van de anderen.

GREET: Nou, dat zal ik dan maar doen. O ja, wat ik nog wel heb gevonden is dit. *(haalt een bundeltje uit haar winkelwagentje te voorschijn en wikkelt daar een speelgoedhondje uit)* Die lag op het gazon van een van die villa's.

KAREL: Een knuffel. Wat moet jij nou nog met zo'n ding. Kun je anders niet slapen?

GREET: Die is niet voor mij. Die geef ik aan m'n kleindochter.

KAREL: Maar die zie je nooit.

GREET: Nou, ik ga er nooit op bezoek. Ik mag daar niet komen van m'n dochter, maar ik zie ze soms wel eens. Dan verschuil ik me vlak bij hun huis en dan zie ik ze wel eens lopen. Mijn kleindochter is nou drie.

KAREL: En hoe wil jij dat doen met die namaakhond?

GREET: Die zet ik gewoon bij hen voor de voordeur en dan vinden ze hem wel. *(veegt in haar ogen)* Maar, hoe zit het nou met de kachel?

KAREL: Ik zal eens gaan kijken of ik wat hout kan vinden. Let jij even op m'n inboedel. *(Karel af via midden achter)*

GREET: *(kijkt hem na, wikkelt de knuffel zorgvuldig weer in de oude lap en legt deze terug in haar winkelwagentje)* Toch eens even in z'n spullen neuzen. *(rommelt in de kar van Karel en haalt er een zak met een aantal krentenbollen uit)* Net genoeg om m'n honger te stillen, zei hij. Een zak met krentenbollen. *(haalt er een krentenbol uit en begint hem met grote happen op te eten, stopt de zak terug)* Van bakkerij het Zoete Broodje, zo te proeven. *(pakt fles drank en neemt een slok, trekt vies gezicht)* Niet te drinken, het lijkt wel spiritus. *(doet fles dicht en zet hem terug in kar)* Nou m'n bed maar eens opmaken. *(trekt een oude vuile*

deken uit haar winkelwagentje en kruipt hiermee in een van de kartonnen dozen. Via rechts komt Rinus op met plunjebaal over zijn schouder. Rinus ziet achterwerk van Greet in doos en sluipt daar naar toe en geeft een tik op haar kont)

GREET: Help ik word aangevallen. Ze zitten aan m'n achterwerk. Help. *(komt uit doos kruipen)* Help, Help. Ik word aangerand *(gilt)*

RINUS: Gil niet zo mens.

GREET: Gil niet zo. Blijf van m'n kont af. Weet je wat dat is?

RINUS: Ja, dat weet ik zeker wat dat is, dat is jouw vuile achterwerk.

GREET: Nee, dat zijn ongewenste stiekemigheden.

RINUS: Ongewenste intimiteiten zul je bedoelen, maar daar hoef jij niet bang voor te zijn, daar ben je veel te vies voor.

KAREL: *(op via midden)* Wat is dat hier voor een gegil.

GREET: De Snelle zat met z'n handen aan m'n billen.

KAREL: Nou, dan mag hij eerst z'n handen wel eens gaan wassen.

GREET: Nou, je valt me tegen. Ik had van jou wel enige steun verwacht. Jij als voormalig leraar zou toch enig begrip voor een zwakke vrouw moeten hebben.

KAREL: Voor een zwakke vrouw wel ja, maar niet voor zo'n tijgerin als jij.

GREET: Maak jij nou eindelijk de kachel maar eens aan.

KAREL: Och ja, dat is waar ook. Ik had net m'n armen vol met takken toen jij zo begon te gillen. Ik heb alles uit m'n handen laten vallen. Kan ik ze allemaal weer opnieuw bij elkaar gaan zoeken. *(af midden achter)*

GREET: *(in zichzelf)* Toch wel aardig van hem dat hij me te hulp kwam. Die houdt z'n handen tenminste thuis.

RINUS: Ja, die is slimmer dan ik. Die wil liever z'n handen schoonhouden.

GREET: Waarom heeft iedereen steeds aanmerkingen over hoe ik eruit zie? Ik weet dat ik smerig en vies ben, maar dat kan me niets schelen. Het is mijn lijf en ik verzorg het, of beter gezegd ik verwaarloos het zoals ik wil. Ik zou me best een keer ergens wat kunnen wassen, maar wat heeft dat voor nut als je daarna dezelfde vieze voddën weer aan moet trekken, want andere kleren dan die ik aan heb, heb ik niet. En bovendien houd ik op

deze manier de mannen en de honden van mijn lijf. En zelf zie je er nou ook niet op z'n zondags uit Snelle.

RINUS: Ik zeg al niets meer. Maar je bent zo'n mooie vrouw. Ik kan er niet goed tegen dat je jezelf zo laat vervuilen.

GREET: Bedankt voor het compliment, maar het interesseert me geen moer. *(een tijdje is het stil. Greet en Rinus rommelen wat in hun spullen)*

RINUS: Zeg Greet, weet je wat ik vandaag versierd heb? Moet je eens kijken. *(haalt een pakketje ingepakt in een krant uit z'n plunjezak en vouwt het open)*

GREET: Cake? Gevulde cake? *(ruikt er aan)* Hoe kom je daar aan?

RINUS: Blijf er alsjeblieft met je vuile neus vandaan. Dat is wel om op te eten hoor.

GREET: Een hele gevulde cake. De reuk alleen al. *(snuift)* Het lijkt wel of ik in een luxe bakkerij sta.

RINUS: Ja en hij is ook nog vers. Daar ga ik direct eens lekker van smullen. Met een slokje wijn.

GREET: Jij alleen? Krijg ik daar geen stukje van? Een hele cake alleen opeten, dat is niet goed hoor. Daar raakt je maag helemaal door van streek.

RINUS: Nou, mijn maag kan wel wat hebben hoor, zeker als ze zo leeg is.

KAREL: *(op via midden achter, met armen vol takken)* Zo, nou eerst de kachel aan. *(gooit een paar takken in de ton en steekt deze aan. Door middel van een lamp wordt rode gloed zichtbaar, alle drie verwarmen ze hun handen boven het vuur)*

GREET: Zeg, weet je wat De Snelle vandaag heeft gevangen? Een gevulde cake, jongen, en hij gaat hem helemaal alleen opeten.

KAREL: Nou, ik heb heel dikwijls gevist, maar cake heb ik nooit gevangen en zeker geen gevulde cake.

GREET: Hoe hij dat gedaan heeft weet ik ook niet. Hij zal hem wel ergens gejat hebben. Maar ik vind het asocialig dat hij die alleen gaat zitten opeten.

KAREL: Hij heeft hem ook zelf gevangen hè Greet, dus kan hij er mee doen wat hij wil.

GREET: En jij hebt een volle zak met krentenbollen.

KAREL: Heb je weer tussen m'n spullen zitten vlooien? Vandaag of morgen steek ik er een rattenklem tussen.

GREET: En ik heb alleen maar een half beschimmeld brood. Wat een oneerlijkheid is er toch in de wereld. *(Nellie komt rechts op met haar volgeladen trolley)*

NELLIE: Gelukkig, jullie hebben de kachel al aan. *(komt bij de ton staan om haar handen te warmen)* M'n borsten springen zowat uit m'n jasje van de kou.

RINUS: Nou, warm ze dan maar eens lekker op. Hang ze maar boven de kachel. *(gaat achter Nellie staan en steekt z'n handen naar voor)* Zal ik helpen ze een beetje op te warmen?

NELLIE: *(slaat hem op z'n handen)* Hou je vieze handen thuis.

GREET: Dat is de moeite niet, want zoveel heeft ze niet in huis.

NELLIE: Kijk naar je eigen voorgevel mens. Bovendien zullen ze er bij jou niet zo gemakkelijk uitspringen, die komen niet door die laag met vuil heen. *(horen stemmen aan linkerzijde en Eugenie en Louise komen op in sportieve kleding en met Nordic Walking stokken en lopen van links naar de opening rechts. De zwervers blijven stil staan kijken)*

EUGENIE: *(praat deftig)* Ik had het er deze morgen nog over met Charles dat het niet zo eenvoudig is om een betrouwbare stenenlegger te vinden.

LOUISE: Daar heb je gelijk in Eugenie, meestal is dat nog al ruw volk. *(af via opening rechts, maar komen direct terug)*

EUGENIE: Oei, Louise, wat zag ik nou?

LOUISE: *(eveneens deftig)* Eugenie, waar zijn we nu terechtgekomen?

RINUS: Welkom dames, welkom op onze camping.

LOUISE: Camping?

EUGENIE: Een camping? Dat is toch zo'n terrein waar mensen in een caravan of camper verblijven. En die zie ik hier niet.

NELLIE: Nou het is ook maar een mini-camping. In plaats van in een caravan, slapen wij in een oude doos of gewoon onder een oude deken.

LOUISE: Sinds wanneer is hier een camping?

RINUS: Sinds dat wij een paar weken geleden van ons vorige

vakantiepark zijn verjaagd mevrouw. De officiële opening moet nog plaatsvinden.

EUGENIE: Nou, het lijkt me wel eens enig om ook eens op een camping te logeren, maar dan wel in een caravan en met de nodige voorzieningen. Maar mijn Charles wil daar niets van weten. Hij vindt dat allemaal maar kleinburgerlijk gedoe en bovendien heeft hij last van claustrofobie. Hij kruipt beslist niet in zo'n eng woonwagentje, zegt hij.

GREET: Nou, dan laat je die Charles toch thuis en kom je alleen. Maar je moet wel zelf je doos meebrengen en je eten moet je ook zelf op zien te scharrelen.

NELLIE: Wat is dat voor iets, claustrodinges?

EUGENIE: Claustrofobie. Dat noemen ze ook wel engtevrees. Mensen die niet in enge ruimtes durven te verblijven.

GREET: Dus hij zou niet samen met jou in zo'n doos durven te kruipen?

RINUS: Nou, dat zou ik met jou ook niet durven. Ik ben bang dat ik dan bewusteloos raak van de stank die jij verspreidt.

LOUISE: Nou, het lijkt mij ook wel enig om eens op zo'n camping te verblijven, maar dan moet er wel een zwembad bij zijn en een restaurant, want ik zie het niet gebeuren dat mijn keukenpersoneel ook in zo'n karretje mee moet om het eten klaar te maken.

RINUS: Een zwembad hebben wij hier ook. Hierachter ligt een beek.

EUGENIE: Dat moet toch wel koud zijn, zo 's nachts alleen maar met een doos of een deken om je heen. En zo op de aarde liggen lijkt me ook niet comfortabel.

NELLIE: Dat is inderdaad niet zo formidabel. Wij zijn meestal 's morgens zo stijf als een plank als we wakker worden. Maar na de nodige kilometers te hebben afgelegd kunnen we zo tegen de middag meestal weer min of meer gewoon bewegen.

LOUISE: En in bad? Hoe doen jullie dat?

GREET: Dat doen wij niet. Daar zijn op deze camping geen faciliteiten voor aanwezig.

KAREL: Zeg, houden jullie eens op. Wij zijn gewoon landlopers. Door allerlei verschillende oorzaken zijn wij terecht gekomen in de kelder van de maatschappij. Sommigen van ons kunnen niet

anders, sommigen willen niet anders. Soms verslaafd aan drugs of alcohol en ontdaan van enig zelfvertrouwen dat wij nog iets voor de wereld kunnen betekenen. Wij zoeken onze maaltijden tussen het afval of stelen het bij elkaar en als het avond wordt dan kruipen we bij elkaar om ons eigen wat te warmen, te slapen en te rusten. Soms onder een brug en een andere keer in een vergeten hoek van een park, zoals hier, maar houd op met die onzin over een camping.

GREET: Zoveel heb ik jou nog nooit achter elkaar horen praten.

RINUS: Ik wist niet dat jij dat kon, Karel. Je lijkt wel een politieker.

LOUISE: Moet je horen, Eugenie. Dit zijn echte clochards. Enig. Ik dacht dat die alleen maar in films bestonden.

KAREL: Ik weet niet wie jullie zijn of waar jullie vandaan komen, maar blijkbaar weten jullie niet dat er mensen zoals wij bestaan.

EUGENIE: Nou, ik ben Eugenie Baarloo. Ik ben de echtgenote van notaris Baarloo. Dat is een heel bekend persoon in de stad.

LOUISE: En ik ben Louise Vlieland, de vrouw van Herman Vlieland, plastisch chirurg.

NELLIE: Hoor je dat Rinus? Die vent kan je misschien wel helpen met je plas-problemen.

LOUISE: Nou, voor dat soort problemen moet je bij een uroloog zijn. Mijn man maakt mensen mooier. Zijn specialiteit is borstvergrotingen.

GREET: Daar moet jij zijn, Roomsoes.

NELLIE: Er is niets mis met mijn borsten. Daar laat ik zo'n deftige plastieke dokter niet aan prutsen. En wie zegt dat groter altijd mooier is. Dat kan die vent van haar wel vinden maar ik toevallig niet.

LOUISE: Roomsoes? Is dat je werkelijke naam.?

NELLIE: Mijn werkelijke naam ben ik vergeten, maar iedereen noemt mij Nellie Roomsoes. Ik zie er blijkbaar net zo lekker uit als een roomsoes. Vroeger heb ik bij een bakker gewerkt en niemand kon zo goed roomsoezen maken als ik en bovendien zijn roomsoezen het lekkerste wat er bestaat. Maar het is al zeker vijf weken geleden dat ik er eentje heb kunnen scoren.

RINUS: Jullie weten echt niet wat het betekent om geen dak boven je hoofd te hebben, is het wel?

EUGENIE: En wat doen jullie als het regent en als het nog kouder gaat worden? Moeten jullie dan hier ook overnachten?

NELLIE: Nou, dan proberen we ergens anders een schuilplaats te vinden. Onder een brug of zo.

GREET: Maar hier in de stad is nergens een brug, dus dan doen we het maar met een viaduct.

RINUS: Zeg, als jullie nou eens een brug zouden laten bouwen, dan zou je nog iets nuttigs doen met je vele centen.

EUGENIE: Een brug? Een brug leg je toch over water.

LOUISE: En er is in de stad helemaal geen water, dus waarom een brug bouwen?

RINUS: Daar zouden wij dan onder kunnen overnachten.

NELLIE: Let maar niet op hem, die is niet helemaal goed bij z'n hoofd. Als het nog kouder wordt dan proberen we meestal een plaatsje te vinden in een chic hotel.

RINUS: Maar daar willen ze ons niet dus dan melden we ons bij de opvang voor daklozen en als we dan geluk hebben kunnen we daar dan wel eens een paar nachtjes slapen. *(Koosje op rechts, met volgeladen rijdend winkelmandje)*

KAREL: Kijk, daar hebben we Koosje. Hoe is het meid?

KOOSJE: Dat gaat je niks aan. *(wijst op Eugenie en Louise)* Wie zijn die lui en wat moeten die hier?

GREET: Die komen op de koffie. Wij stonden op jou te wachten voor het gebak.

KOOSJE: *(kijkt naar Greet)* Och mens, praat niet zo dom. *(bekijkt de sportschoenen van de dames)* Mooie schoenen, mijn maat zo te zien. Die van mij zijn ver versleten.

EUGENIE: Wat bedoel je daarmee?

LOUISE: Ik denk dat we beter verder kunnen wandelen Eugenie. *(willen naar rechts af)*

KOOSJE: *(blijft schoenen bekijken. De anderen, behalve Karel, kijken elkaar aan en drukken de dames heel snel neer op de bank en Rinus trekt heel snel de sportschoenen van de dames uit. Dit moet allemaal heel vlug gebeuren)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto